

artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i direktiv 93/13/EF

til hinder for en bindende national retspraksis, der a) og/eller b)

- a) ikke som en betingelse for aftalens gyldighed pålægger forbrugerens medkontrahent at give forbrugeren mulighed for forud for indgåelsen af aftalen at blive bekendt med vilkår i aftalen, som er affattet klart og forståeligt, og som er aftalens hovedgenstand, herunder den valutakurs, der finder anvendelse på udbetalingen af et lån i udenlandsk valuta på en måde, der ikke medfører aftalens ugyldighed?
- b) giver forbrugerens medkontrahent mulighed for først (eksempelvis i et særligt dokument) at underrette om vilkår i aftalen, der er affattet klart og forståeligt, og som er aftalens hovedgenstand, på det tidspunkt, hvor forbrugeren uigenkaldeligt har forpligtet sig til at opfylde aftalen, uden at denne omstændighed udgør en begrundelse for aftalens ugyldighed?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig)
den 14. februar 2017 — Gmalieva s.r.o. m.fl. mod Landespolizeidirektion Oberösterreich**

(Sag C-79/17)

(2017/C 178/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH og Haydar Demir

Sagsøgt: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan en national monopolordning for hasardspil anses for at være i overensstemmelse med artikel 56 ff. TEUF

— hvis det antages, at

- a) den fastlæggelse og bedømmelse af sagens omstændigheder, der er foretaget på grundlag af bevismidler, der forelå fra myndighederne og private parter i sagen, og på grundlag af almindeligt kendte forhold, er tilstrækkelig (jf. endvidere C-685/15), og
- b) nationale retters retsopfattelse, hvor der ikke ligger nogen kohærensprøvelse til grund, ikke er bindende (jf. endvidere C-589/16) –

i forbindelse med en retslig procedure, som har taget hensyn til ovennævnte betingelser og dermed må formodes at være i overensstemmelse med princippet om en retfærdig rettergang i artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, henholdsvis artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorunder det som væsentlige hjørnesteen er blevet fastsat, at

— ludomani ikke udgør et samfundsmæssigt problem, som kræver statslig handling

— forbudte hasardspil ikke er en kriminel handling, men blot en forvaltningspolitimæssig (omend hyppig) ordensforstyrrelse

- de statslige indtægter fra hasardspil andrager mere end 500 mio. EUR (= 0,4 % af det samlede statslige årsbudget) og
  - koncessionsindehavernes reklametiltag også hovedsageligt sigter mod at opfordre dem, der endnu ikke deltager i hasardspil, til at deltage?
- 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende: Kan en sådan ordning, der hverken udtrykkeligt i en lov fastsætter de dermed forfulgte formål eller statens bevisbyrde med henblik på den faktiske opnåelse heraf, men overlader udarbejdelsen af grundlæggende kohærenskriterier og efterprøvelse heraf til de nationale retter, således at det ikke er tilstrækkeligt sikret, at der som resultat heraf sker en retfærdig rettergang i henhold til artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, henholdsvis artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, anses for at være i overensstemmelse med artikel 56 ff. TEUF?
- 3) Såfremt spørgsmål 1) og/eller 2) besvares bekræftende: Kan en sådan ordning, henset til de lovbestemte, vidtrækkende beføjelser for de udøvende myndigheder til at gribe ind, der dog ikke er underlagt nogen forudgående retslig godkendelse eller kontrol, anses for at være forholdsmæssig i henhold til artikel 56 ff. TEUF?
- 4) Såfremt spørgsmål 1), 2) og 3) besvares bekræftende: Kan en sådan ordning, henset til, at den blotte fastsættelse af strenge adgangskrav uden samtidig fastsættelse af antallet af givne koncessioner ville bevirke et forholdsvist mindre indgreb i den frie udveksling af tjenesteydelser, anses for at være forholdsmæssig i henhold til artikel 56 ff. TEUF?
- 5) Såfremt et af de ovenstående spørgsmål besvares benægtende: Skal en national ret, som har fastslået, at monopolordningen i hasardspilsløvgivningen er i strid med EU-retten, herved ikke alene fastslå, at de fastsatte indgrebsforanstaltninger i de for denne ret verserende sager af denne grund er retsstridige, men også inden for rammerne af sin kompetence af egen drift (f.eks. ved genoptagelse af sager) foretage en tilbagekaldelse af nødvendige accessoriske sanktioner, der allerede har fået retskraft (såsom forvaltningsstraffe)?

Appel iværksat den 15. februar 2017 af Société des produits Nestlé SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-112/13 — Mondelez UK Holdings & Services Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-84/17 P)

(2017/C 178/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Société des produits Nestlé SA (ved advocaat G.S.P. Vos)

De andre parter i appelsagen: Mondelez UK Holdings & Services Ltd og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 15. december 2016 af Den Europæiske Unions Ret i sag T-112/13 ophæves med den begrundelse, at Retten tilsidesatte artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i EU-varemærkeforordningen ⁽¹⁾.
- Indstævnte og sagsøger ved Retten, Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Nestlé har appelleret Rettens dom, henset til, at Retten tilsidesatte artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, som ændret ved forordning (EU) nr. 2015/2424 ⁽²⁾, også benævnt EU-varemærkeforordningen.